

ne sammenhæng. Jeg synes da, vi skal være optaget af journalister, der sidder fængslet, selvfølgelig skal vi det. Men hvis prisen for at straffe det bliver, at kvindernes muligheder for at dyrke jorden bliver yderligere forringet, er det jo netop, det går galt, og det er derfor, det også er vigtigt for os at få den anden del, altså de sociale og økonomiske rettigheder, til at være basis og ankerpunkt for vores bistandspolitik, så noget sådant ikke kan ske. Man må altså sikre sig, at det ikke er kvinderne i Eritrea, der betaler den hårdeste pris for, at regimet sætter journalisterne i fængsel.

Jeg vil godt bede hr. Jeppe Kofod om også at komme herop, for jeg får altså lidt svært ved at danse det igennem i SF's folketingsgruppe i morgen tidlig, når jeg skal forklare, at regeringen pludselig er gået i kloster, eller hvad det nu er, der er sket.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Jeppe Kofod, og er det som ordfører eller for en kort bemærkning? Ordfører, ja.

Jeppe Kofod (S):

Det er jo så interessant, som denne debat former sig.

Jeg vil gerne svare fru Margrete Auken meget, meget klart. Hvis man læser pind 4, står der, at hvis regeringer groft og vedvarende – groft og vedvarende – krænker menneskerettighederne, skal man revurdere det programsamarbejde, man har med de pågældende regeringer. Det står der i pind 4, og jeg mener, det må være åbenlyst for enhver, at det må man da være for.

Jeg er fuldstændig enig i ministerens udlægning. Det kan betyde mange ting, men først og fremmest at man afbryder det direkte samarbejde med regeringerne, fordi det er med til at legitimere den undertrykkelse af menneskerettighederne, der sker i det pågældende land. Men det betyder jo ikke, at man ikke kan styrke andre dele af samarbejdet. Man kan f.eks. hjælpe via FN-systemet og fremme menneskerettighederne ved at støtte civilsamfund, folkelige organisationer f.eks., og konkret nævnte jeg Zimbabwe, hvor der modsat mange andre afrikanske lande rent faktisk er en ret velfungerende opposition, MDC, som burde støttes langt mere aktivt.

Jeg synes egentlig, at den pind er meget klar, men jeg er da med på, at den selvfølgelig kan misbruges. Partnerskab 2000 blev jo f.eks. misbrugt af regeringen. Hvis man læser regeringserklæringen, står der, at man er fuldstændig

enig i de principper, der ligger i Partnerskab 2000, hvorefter man går ud og skærer 1,5 mia. kr. af udviklingsbistanden.

Principperne synes jeg godt, vi kan blive enige om. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi bredt i Folketinget er enige om de principper, og jeg synes altså, det er meget klart.

Så har jeg bare sagt, at Socialdemokratiets generelle holdning er, at i de her spørgsmål skal vi over i en tobenspolitik. Jeg er fuldstændig enig i, at vi har svigtet befolkningerne i både Eritrea, Malawi og Zimbabwe med den form for konklusion, regeringen har draget i disse spørgsmål. Vi var ikke uenige i, at politikken skulle revurderes, for den demokratiske og politiske udvikling i de tre lande var dybt problematisk – dybt problematisk. Men konklusionen og det, man rent faktisk foretog, synes jeg var dybt diskutabelt, og jeg nævner blot ét eksempel: man vanskeliggjorde f.eks. ngo'ernes muligheder for at lave projekter ved bare generelt at skære 10 pct. af deres bevilling, og der er konkrete eksempler på, at ngo-projekter i de pågældende lande, altså Zimbabwe, Eritrea og Malawi, måtte droppes af den grund.

Jeg synes, det er meget klart, og jeg håber, vi her kan finde hinanden i Folketinget. Jeg synes, det er vigtigt, at vi har enighed om principperne i så afgørende spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja, jeg er langsom, og jeg er træt osv., men jeg har altså hørt, at ministeren med Eritreaeksemplet sagde noget, som ikke var rart. Han nævnte nemlig journalisterne, men fortav de kvinder, hvis landbrug ikke længere fik vores støtte. Det var helt den linje, vi var hundrede procent enige om at være ret oprørte over, da nedskæringen blev foretaget i sin tid.

Kl. 17.10

Jeg mener også, vi allerede dengang var opmærksomme på, at der var noget krænkende i at sige, at det er på grund af menneskerettigheder, når man så groft tilsidesætter den svageste part. Journalisterne er også svage, men kvindernes menneskerettigheder krænkede man altså ved at skære i bistand, og man gjorde det udtrykkeligt for at sikre menneskerettighederne. Det blev gentaget her af ministeren: Det var for at sikre menneskerettighederne, at man foretog den nedskæring, og man tog overhovedet ikke hensyn til, at man ramte dem i den anden ende af systemet.